

عنوان مقاله:

دیدمانی بر تنگناهای نظریه پردازی در تحقیقات جغرافیایی کشور

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی شهری چشم انداز زاگرس، دوره 7، شماره 25 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

محمدعلی فیروزی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشکده علوم زمین و GIS دانشگاه شهید چمران اهواز

مهیار سجادیان - دانشجوی دکتری دانشکده علوم زمین و GIS دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

تمدن های بشری آن گاه بالیده اند و توانسته اند، کلیت نگاه انسانی را یاور باشند، که در جامعه، فضای نظریه پردازی و تکاپوهای اندیشه ورزانه وجود داشته است. در این راستا، جغرافیا دانش گرانمایه ای است که ریشه در اولین هسته های کانون بشری دارد که از ظهور علمی آن بیش از هزارسال می گذرد. شکل علمی این رشته به جهد دانشمندان اسلامی ایرانی بسی مدیون است که در حوزه نظریه پردازی فعال بوده اند. اما مسئله این است که در سده های اخیر، در عمل، فرآیند نظریه پردازی در جغرافیا، دچار اختلال و به عبارتی دچار رکود شده است؛ شاهد آنکه در این مدت شاهد نظریه هایی قابل توجه در عرصه علم جغرافیا نبوده ایم. لذا این پژوهش به سبب اهمیت موضوع، با روشی توصیفی-تحلیلی مبتنی بر تحلیل محتوای تحقیقات انجام یافته جغرافیایی در کشور به هدف دستیابی به دیدمانی بر تنگناهای نظریه پردازی در تحقیقات جغرافیایی کشور به تحقیق پرداخت. یافته های تحقیق در دو بخش اصول و چارچوبها و استخراج تنگناها انسجام یافت. در انتها نیز راهکارهایی پیشنهاد گردید.

کلمات کلیدی:

نظریه، جغرافیا، تحقیقات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1496879>

